

René Frans De Lausnay

Geboren op 09-08-1925 te Overmere

Overleden op 13-08-2000 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Aandenken aan

De heer

René DE LAUSNAY

echtgenoot van mevrouw Julia VERSTRAETEN

Geboren te Overmere op 9 augustus 1925 en omringd
door zijn familie thuis overleden op 13 augustus 2000.

Gesterkt met het H. Ziekensacrament.

Ereschoolhoofd van de gemeenteschool van Uitbergen

Erevoorzitter Dorpsraad Uitbergen

Eresecretaris Bond van Grote en Jonge Gezinnen Uitbergen

Voorzitter fanfare Sint-Pietersvrienden Uitbergen

Eresecretaris Polder "Het Leeggoed" en "Tussen Schelde en Durme"

Lid van de Landelijke Gilde Uitbergen

Ereagentschapsdirecteur Gemeentekrediet Uitbergen

Werknemer Dexia Belham

René De Lausnay is niet meer. De machtige, schijnbaar onverwoestbare eik is geveld. Velen van ons hebben in de afgelopen jaren onder zijn rijk gebladerte beschutting gezocht en gevonden. Het valt niet mee om nu plots en onbeschermd in het felle licht te staan.

Hij was een verstandig en wijs man, consequent en betrouwbaar in zijn handelen. Als hij iets ondernam, dan deed hij dat met een gedrevenheid die bewondering afdwong. Geneigd om in alles en iedereen vooral het goede te zien, was hij ook bereid om koppig en vasthoudend te vechten tot zijn doel bereikt was.

Als schoolhoofd zou hij jarenlang de Uitbergse gemeenteschool leiden en de dorpsjeugd voorbereiden op een zelfstandig bestaan. Het gaf hem een zeker aanzien en een speciale band met zijn oud-leerlingen. Nog véél hechter was de relatie met zijn collega's, met wie hij «menig uur sleet en genoot» en die vrienden voor het leven werden.

Uit Overmere naar hier gekomen, begon hij zich te integreren in het Uitbergse leven en hij vatte een grote genegenheid op voor het dorp en zijn bewoners. Tegenslag, ziekte of pijn, niets weerhield hem er als gelovig man van om wekelijks in het hem dierbare dorpskerkje de mis bij te wonen.

In zijn verschillende functies, als secretaris van de Polder en van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen, als voorzitter van de Dorpsraad, stond hij dicht bij de mensen. Wie bij hem raad of steun zocht, deed dat nooit tevergeefs.

Een tak van bedrijvigheid waar hij heel goed in thuis was, was de bouwsector. Hij had altijd wel ergens een of ander bouwproject op stapel staan. Door zijn interesse voor en vertrouwdheid met de bouw verdiende hij het respect van verschillende vaklui.

Zijn werk als agent van het Gemeentekrediet en de vele contacten met klanten waren een onverbreekelijk deel van zijn leven en toen zijn zoon Piet de zaak overnam, wou hij blijven verderwerken als bediende. Door zijn collega's van

het uitgebreide netwerk van agentschappen werd hij gewaardeerd omwille van zijn rijke ervaring en zijn minzame mildheid.

Het voorzitterschap van de fanfare heeft hij altijd beschouwd als een eretitel, die hij met trots gedragen heeft. Geen moeite was hem te veel als het om het voortbestaan en de voortgang van de Koninklijke Sint-Pietersvrienden ging. Hij was voortdurend in de weer om van alles te regelen, zelfs tot in zijn laatste dagen. De muzikale successen van de maatschappij en de hartelijke samenwerking met bestuursleden, muzikanten en medewerkers deden hem stralen. Het Uitbergse «muziek» verliest in hem een bezielende vaderfiguur en een zorgzame beheerder.

Voor de familie is het heengaan van René natuurlijk het moeilijkst te verwerken. Hij komt zelf uit een gezin waar de band tussen broers en zussen heel hecht was en is, en hij heeft diezelfde verbondenheid ook in zijn eigen gezin weten te inspireren. In zijn inzet en liefde voor kinderen en kleinkinderen overtrof hij zichzelf nog meer. Hij hielp niet alleen waar nodig, maar dacht en leefde met iedereen mee. Familiebijeenkomsten waren voor hem hoogdagen. Hij genoot van het samenzijn met wie hem dierbaar waren en naar de viering van zijn vijfenzeventigste verjaardag op 9 augustus heeft hij écht toegeleefd.

Ons overweldigend verdriet kan alleen een beetje verzacht worden door een nog groter gevoel van dankbaarheid ten overstaan van een man die zo veel voor ons betekend heeft.

Vader, wij behouden in ons hart zoveel liefdevolle herinneringen aan jou. Samen met je vrouw Julia, je sterke steun en toeverlaat in dit leven, heb je ons een warm thuis gegeven.

